

РЕШЕНИЕ

№ 20067

гр. София, 15.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 17.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **7941** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.211 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на В. И. Н. ЕГН [ЕГН] срещу ЗАПОВЕД рег. №4332з-741 от 25.07.2024г. на Началник К. при ОПП-СДВР, с което на Н. –младши автоконтрольор наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 месеца на основание чл.194, ал.2, т.2 вр. с чл.197, ал.1 т.2 от ЗМВР.

По изложените в жалбата съображения за незаконосъобразност – се моли да се уважи жалбата. На първо място се твърди, че са нарушени административно-процесуалните правила, тъй като не е спазена нормата на чл.59, ал.2, т.3 от АПК- посочване на правните и фактическите основания за издаването на акта. Също така се твърди, че има неправилна правна квалификация – не следва да бъде неизпълнение на служебните задължения така, както е по чл.192, ал.2 т.2 от ЗМВР вместо да бъде по т.1. В този аспект се визира, че не е посочено къде е разписано посоченото уплътняване на работното време, както и се подчертава, че по време на дежурството са проверени 10бр. МПС. Твърди се, че не е ясно и каква е формата на вината. Релевира се и твърдението, че не е съобразена нормата на чл.206 от ЗМВР при определяне на наказанието. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.А.. Претендират се разноси по списък.

Ответната страна не се представлява и не изразява становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата е от адресат на акта, засегнат неблагоприятно от същия, подадена е в срок на 31.07.2024г. /при връчване на 25.07.2024г./, поради което следва да се разгледа по изложените в същата доводи.

Предмет на оспорване е заповед рег. №4332з-741 от 25.07.2024г. на Началник К. при ОПП-СДВР, с което на Н. –младши автоконтролър наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 месеца на основание чл.194, ал.2, т.2 вр. с чл.197, ал.1 т.2 от ЗМВР. Наказанието е наложено за това, че на 23.03.2024г. за времето от 4.06ч. до 6,35часа В. Н. не е изпълнявал служебните си задължения. Посочено е, че на 22.03.2024г. съгласно ежедневна ведомост е установено, че за времето от 19.00ч. на 22.03.2024г. до 7.00 на 23.03.2024г. със служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] младши инспектор Н. –младши автоконтролър в 03 група КРЦГЧ и ОМ, 02 сектор К. при отдел ПП-е бил назначен като автопатрул на АМ Т. за осъществяване на задачи по контрол на пътното движение. За периода на смяната са проверени 10 бр.МПС. За посочения часови диапазон след преглед на видеозаписите е установено, че служителят не е излизал от автомобила и не е наблюдавал движението, бил е през по-голяма част от времето със затворени очи. С оглед изложеното е направен извода, че неизпълнението на задължения сочи на неуплътняване на работното време, което е нарушение на служебната дисциплина по чл.194, ал.2 т.2 от ЗМВР, за което по чл.199, ал.1 т.6 се налага наказание писмено предупреждение за срок от три до шест месеца и като е съобразено кадровото досие на лицето /без наказания, с една награда/ е наложено наказанието в минимален размер. В заповедта е описана и процедурата по налагане на наказанието –издадена е заповед №4332з-417 от 07.05.2024г. за извършване на проверка като е определена и комисия. Същата е изготвила справка о 07.06.2024г. с предложение за налагане на наказание. Изпратени са покани на служителя за даване на обяснения с излагане на подробни обстоятелства касателно установените факти след преглед на записите от камерите на служебния автомобил, съответно протокола за прегледа им,

С оглед изложените обстоятелства – ответникът е постановил заповедта и е наложил оспореното дисциплинарно наказание.

В съдебното производство по указания на състава е представено удостоверение за компетентност и заверено копие от ведомостта.

Следователно от изложеното от ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ установява следното:

На първо място по компетентността на издателя на заповедта. Видно от същата –тя е издадена от Началник на 02 сектор „К.“ при ОПП на СДВР, поради което на основание чл.204, т.3 от ЗМВР се констатира, че е оправомощен да постанови оспорената заповед вкл. и въз основа на представеното Удостоверение от отдел „Човешки ресурси“-л.123, че е заемал длъжността към момента на постановяването на заповедта.

Не се споделя възражението в жалбата, че има нарушение на чл.59, ал.2 т.4 от АПК, тъй като в заповедта липсвали правни и фактически основания. Видно от същата ясно е описано какво е извършил жалбоподателя и в нарушение на кои норми. Видно и от жалбата със същата е възприета описаната фактическа обстановка по неуплътняване на работното време, но няма съгласие с това, тъй като се подчертава, че за смяната са проверени 10 МПС. Следва да се подчертае, че лицето е било поканено с покана на

л.33 по делото -да даде обяснения и в поканата е описано деянието, което е било вменено. Изрично му е постановен въпроса на 23.03.2024г. за времето от 4,06ч. до 6,35ч. дали е осъществявал контрол на пътното движение. Лицето не е дало обяснения, като е посочило, че няма какво да добави като се има предвид, че вече първоначално са дадени сведения /от 22.05.24г. преди поканата/ за това, че стриктно са изпълнявани задълженията и не е извършено нарушение. В този аспект не може да се твърди от оспорващия, че не е изяснена фактическата обстановка. Дадените обяснения са бланкетни и не въвеждат обстоятелства, които допълнително да бъдат установени. Не е задължение на ответника да установява дали и колко МПС са преминали по пътя в посочения часови диапазон. С жалбата се навежда тезата, че може и да не са минавали автомобили, но това е защитна теза, защото се касае за магистрала „Г.“. Не може със жалбата да се вменява, че ответникът не е посочил как е възприел обясненията на лицето, тъй като на практика такива липсват. Не се споделят и доводи, че не е ясна вината. Описаното изпълнително деяние винаги се извършва виновно. Съответно ответникът е дефинирал формата на вината като небрежност.

На sleвaщo място не се въприема твърдението, че има неправилна правна квалификация. Не е спорно, че е посочен чл.194, ал.2 ,т.2 от ЗМВР, касаещ неизпълнение на служебни задължения, но едно от задълженията е да се спазва работното време, поради което неуплътняването му влече наказание по чл.199, ал.1 т.б от ЗМВР. Да се спазва работно време задължение, което е свързано с конкретния наряд и смяната му. Посочването на неуплътнено работно време като израз от закона и предвид конкретната фактическа обстановка – ясно сочи какво е деянието. За да има процесуално нарушение – основание за отмяна –трябва да има не каквото й да е процесуално нарушение, а съществено –такова, което да е довело до засягане правото на защита на деца, а подобна хипотеза няма. Не е следвало деянието да се квалифицира по чл.194, ал.2, т.1 от ЗМВР неизпълнение на закона, подзаконовите актове, заповедите разпорежданията и т.н.. Следва да се подчертае, че т.2 с оглед самото и систематично място и предвид логическото й тъкуване – е подвид на т.1, тъй като да изпълняваш служебните си задължения в това число и тези свързани със работното време, означава да се съобразиш в общи смисъл с издадените в тази връзка разпореждания и подзаконовите актове за регламентация на работата на нарядите. Когато обаче се касае за конкретно задължение по служба, разписано конкретно в разпореждане, заповед или директно в правната норма, независимо от какъв ранг /закон, правилник/, то тогава деянието следва да се квалифицира не по т.2, а по т.1 на чл.194, ал.2 от ЗМВР, както правилно е направено. В действителност служебно известно е на съда от дело адм.дело №6003/24г. че за същото деяние, но и при служебен автомобил паркиран извън пътя ответникът е внемил че деянието е нарушение на чл.39, ал.1 от Инструкцията в съответните й точки- задължение за наблюдение, за видимо присъствие, за контрол по спазване на правилата за движение и предприемане на организационно-превантивни мероприятия. В конкретния случай не е посочената нормата за нарушена, а неуплътняване на работното време –именно отчитайки се посочената специфика, която ще бъде обсъдена по същество.

Съдът не установява да има допуснати процесуални нарушения вкл. и на чл.195, ал.1 от ЗМВР.

По съществуващото на деянието –съдът намира същото за установено. Касае се за нарушение, извършено чрез бездействие. Правилно е посочено, че действия по контрол на пътното движение в този времеви интервал не са осъществявани. Това са

задължения, които следват от назначаването на служителите на 22.-23.03.2024г. като патрул на пътен контрол. Не е спорно, че за посоченото време служителите нямат в ежедневната ведомост попълнено нито едно действие по служба. Описаното нарушение се подкрепя и от записите снети с протокол на л.45 за преглед на видеозаписи -22 файла от 23.03.2024г. от камера 1,2,3 на служебен автомобил СВ 4700КВ. Видно от протокола -от тях се установява, че за времето от 4,06ч. до 6,35ч. водачът е предимно с затворени очи като от време на време гледа. Отразено е, че „периодично за около 1 минута се забелязва, че е с отворени очи и гледа към пътя“. Тези интервали не са посочени, но констатацията е, че лицето през по-голямата част от времето е със затворени очи. Следователно правилно извършено е посочено като нарушение на чл.194, ал.2 т.2 от ЗМВР- неизпълнение на служебни задължения, както и конкретно като нарушение на чл.199, ал.1, т.6 от ЗМВР- неуплътняване на работното време.

Съдът обаче намира, че не е съобразена нормата на чл.206, ал.2 от ЗМВР за определяне вида и размера на наказанието. Видно от справката се касае за лице, което не е наказвано. Посочения часови диапазон, както и отразеното, че от време на време полицаят не е бил със затворени очи – съдът намира, че вменява на ответника задължение за преценка на чл.198, ал.1 от ЗМВР. Следвало е да се съобрази дали не се касае за маловажно нарушение по ал.2 на чл.198 от ЗМВР- такова, при което отклонението от изискванията е незначително. Съответно и да се наложи най-лекото дисциплинарно наказание „мъмрене“. Като не е направил тази преценка –ответникът е постановил незаконосъобразен акт, който е незаконосъобразен и следва да се отмени.

<apis://desktop/showanotpal>

В заключение - СЪДЪТ приема, че заповедта е незаконосъобразна и следва да се отмени ведно с последиците.

ВОДИМ от горното СЪДЪТ и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК

РЕШИ:

По жалбата на В. И. Н. ЕГН [ЕГН]

ОТМЕНЯ като незаконсъобразна ЗАПОВЕД рег. №4332з-741 от 25.07.2024г. на Началник К. при ОПП-СДВР, с което на Н. –младши автоконтрольор наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 месеца на основание чл.194, ал.2, т.2 вр. с чл.197, ал.1 т.2 от ЗМВР.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на жалбоподателя 760лв. разноски по делото.

Решението на основание чл.211 посл.пр. от ЗМВР не подлежи на касационна оспорване и е окончателно.

Преписи на страните.

Съдия: